

[J. V. Christensen.]

ikke forlænges til 1. April næste Aar, vil det betyde Tab af Formuer for de paagældende Pantelaanere. Saa vidt jeg har bragt i Erfaring, drejer det sig om et Antal Medborgere paa ca. 25, og hvis det i øvrigt ikke forrykker Lovens Formaal, vilde jeg være tilbøjelig til at mene, at man, da det jo kommer ret uventet for disse Mennesker, kunde foretage den ønskede Udskydelse af Ikrafttrædelsesdatoen. Men herom vil jeg gerne høre Ministerens Mening.

Da Sagen er blevet grundigt debatteret i det høje Folketing, skal jeg i øvrigt ikke komme ind paa Detailler. Jeg ser i denne Lov en Bestræbelse, som ogsaa giver sig til Kende paa andre Omraader, for at skabe renere Linier i Lotterispørgsmaalet.

Jeg ser, at Dagspressen i Gaar har modtaget Meddelelse om, at der paa Foranledning af Finansministeren af Justitsministeriet er udsendt et Cirkulære, som forbyder en hel Række Konkurrencer, der iværksættes af Dagblade, Ugeblade og enkelte Bogforlag. Jeg tror, at dette i og for sig er en ganske fornuftig Foranstaltning til Begrænsning af noget, som efterhaanden er ved at antage Karakter af et Uvæsen. Men jeg vil gerne spørge — jeg beklager, at den højtærede Finansminister er syg, for maaske er Trafikministeren ikke inde i Enkeltheder angaaende disse Ting, men saa kan jeg maaske ved tredie Behandling faa Svar paa mit Spørgsmaal, hvis det ikke bliver nødvendigt at nedsætte et Udvalg —, om dette Cirkulæres Bestemmelse ogsaa skal gælde en Del andre Forhold indenfor Dagspressen, nemlig Julelotterier og beskedne Præmiekonkurrencer med Hensyn til Børnebøger, Ungdomsbøger o. lign. Det har nogen Betydning at faa dette klaret, for det var jo ikke saa heldigt, hvis man i større Omfang skulde fortsætte med noget, som i Virkeligheden var i Strid med den gældende Lotterilovgivning. Jeg vil altsaa gerne udbede mig en Udtalelse om dette Spørgsmaal, selv om det ikke direkte vedrører Lovforslaget, og ligeledes vil jeg gerne høre Ministerens Mening om en eventuel Ændring af Ikrafttrædelsesdatoen til 31. Marts 1933.

Med disse Ord skal jeg i øvrigt anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Henriette Crone: Paa mit Partis Vegne kan ogsaa jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme. Der kan være delte Meninger om, hvorvidt Staten bør drive Lotteri, og der er ogsaa delte

Meninger om det. Det ligger jo imidlertid ikke for i Dag. Men om een Ting er sikkert alle enige: at naar Staten driver Lotteriforretning, bør den ogsaa sørge for, at der ikke kan finde Misbrug Sted med de Lodsedler, som tilhører Lotteriet.

Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa en Sanering af Lotteriet. Den ærede Ordfører for Venstre (J. V. Christensen) mente, at det var nødvendigt at faa en yderligere Frist for Pantelaanerne til at afvikle de Laan, de har ydet. Jeg vil nu personlig mene, at den Frist, som er sat her, skulde være rundelig. I Folketinget har man jo endda givet en yderligere Respit paa tre Maaneder i Forhold til, hvad der oprindeligt var foreslaaet. Men hvis den højtærede Minister mener, at der ikke kan rejses nogen Indvending derimod, vil jeg selvfølgelig heller ikke modsætte mig Forlængelsen. Det er dog, som sagt, min Opfattelse, at den Respit, der er givet Pantelaanerne, i og for sig maa siges at være passende og rundelig.

Ellinger: Ogsaa vi fra vor Side kan tiltræde det foreliggende Lovforslag. Det er jo imponerende at se, i hvor høj Grad Klasselotterisedler pantsættes. I det hele er der maaske nok her i Landet en ret let, i mange Tilfælde alt for let, Adgang til at laane og købe paa Afbetaling, hvilket selvfølgelig i nogen Grad maa udvikle Mangel paa Forudseenhed og bidrage til at nedsætte det økonomiske Ansvar hos mange Mennesker.

Pantelaanervirksomheden skal jeg ikke udtale mig nærmere om. Den har selvfølgelig sine gode Sider, og Staten driver jo selv en af de største Pantelaanervirksomheder, vi har her i Landet. Den Virksomhed, som de paagældende Pantelaanere har udøvet ved at laane paa Lodsedler, har været fuldstændig legitim; det kan ingen bestride. Man kan heller ikke efter de givne Oplysninger bestride, at der knytter sig store økonomiske Interesser til denne Virksomhed. Jeg skulde derfor ogsaa slutte mig til de Udtalelser, der er fremkommet om Ønskeligheden af, at man ved Afviklingen af disse Forhold viser størst mulig Hensyntagen. Folketinget har allerede gjort det derved, at det har forandret Datoen for § 2's Ikrafttræden fra 1. Oktober 1932 til 1. Januar 1933. Men det er jo oplyst, at dette er en Imødekommen, som ikke vil betyde saa særlig meget, da det først er i de sidste Trækninger, at det Forhold, vi her er inde paa, kommer til at spille nogen Rolle for de paagældende.